

Sygn. akt IV Ka 602/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki
Sędziowie	SO Andrzej Grochmal SO Marek Poddębniak (spr.)
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 r.

sprawy **W. D. (D.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Jaworze

od wyroku Sądu Rejonowego w Jaworze

z dnia 10 sierpnia 2012 r. sygn. akt II K 350/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż grzywna w punkcie I części dyspozytywnej orzeczona została przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 602/12

UZASADNIENIE

W. D. oskarżony był o to, że w dniu 26 czerwca 2012 roku w P., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 0,83 promila alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził rower po drodze publicznej, pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Jaworze z dnia 16 grudnia 2011 roku o sygn. II K 519/11 zakazu prowadzenia rowerów po drodze publicznej na okres jednego roku, **to jest o czyn z art. 178a § 2 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

Sąd Rejonowy w Jaworze wyrokiem z 10 sierpnia 2012 r. w sprawie II K 350/12 uznał oskarżonego W. D. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 2 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drodze publicznej na okres 1 (jednego) roku.

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustęp 1 i 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w całości i odstąpił od wymierzenia mu opłaty.

Z wyrokiem tym nie zgodził się oskarżyciel publiczny zarzucając wyrokowi Sądu I instancji obrazę prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 58 § 3 k.k., polegającą na jego niezastosowaniu przez Sąd pierwszej instancji jako podstawy rozstrzygnięcia o wymiarze kary grzywny obok przepisów art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k., podczas gdy wymierzenie takiego rodzaju kary za przypisane oskarżonego przez Sąd pierwszej instancji przestępstwo było możliwe przy zastosowaniu właśnie tegoż przepisu i powołując się na ten zarzut wnosił o zmianę punktu I zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w Jaworze poprzez wskazanie art. 58 § 3 k.k. obok przepisów art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i § 3 k.k. jako podstawy prawnej wymierzonej oskarżonemu W. D. (D.) za przypisany mu czyn kary grzywny.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym Prokurator popierał pisemną apelację i zawarte w niej wnioski.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ustalenia Sądu Rejonowego dotyczące stanu faktycznego nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony. Skarżący nie kwestionował także kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego, a także oceny stopnia społecznej szkodliwości jego czynu i brak było podstaw do uchylecia bądź zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie z urzędu.

Trafnie natomiast skarżący zarzucił, że podstawa prawna wymierzonej oskarżonemu kary była dotknięta obrazą przepisów prawa materialnego. Zważywszy, że ustawowe zagrożenie za ten rodzaj przestępstw, które ostatecznie przypisano oskarżonemu, nie przewiduje kary grzywny, wymierzenie takiej kary możliwe było jedynie przy zastosowaniu zasady określonej w art. 58 § 3 k.k.

Biorąc pod uwagę, że wymierzona oskarżonemu kara była odpowiednia do społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i nie raziła surowością, zaskarżony wyrok zmieniono zgodnie z wnioskiem skarżącego Prokuratora.

Orzeczenie o kosztach, na zasadzie słuszności wydano na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.